

Quatre propostes opten a convertir-se en la bandera de Cassà

El Grup de Recerca i Estudis Cassanencs obrirà el 12 de setembre una consulta popular no vinculant després de dos intents fallits per dotar el municipi d'aquest símbol

Les quatre propostes de bandera que se sotmetran a consulta popular a Cassà de la Selva. / DdG

Cassà de la Selva tornarà a intentar dotar-se d'una bandera municipal. El Grup de Recerca i Estudis Cassanencs (GREC) ha impulsat una consulta popular perquè la ciutadania pugui escollir entre quatre dissenys, en un procés que compta amb el suport logístic de l'Ajuntament i que tindrà caràcter no vinculant. La votació s'obrirà el 12 de setembre i els resultats es faran públics el dia 20, coincidint amb la cloenda de la Fira de Santa Tecla.

Abans que s'obrin les votacions, les Golfes de Can Trinxeria acolliran el mateix dissabte 12, a dos quarts de dotze del migdia, una xerrada per explicar com s'ha arribat als quatre dissenys, introduir els assistents en la vexil·lologia i comparar-los amb altres banderes municipals de l'entorn. A les dotze s'activarà el codi QR que permetrà participar en la consulta. Els resultats es donaran a conèixer el diumenge 20 de setembre, a les sis de la tarda, al Passeig Vilaret.

Quatre opcions diferents

Tres de les alternatives tenen el verd i el taronja com a colors principals i parteixen de símbols relacionats amb el suro i les Gavarres. La primera, «La sanefa de suro», és obra de Ció Abellí i presenta dos terços de verd i un de taronja, separats per una sanefa de fulles i aglans. El verd representa la copa del suro i el massís de les Gavarres, mentre que el taronja remet tant al color del tronc un cop pelat com a la terra de la plana agrícola cassanenca.

Abellí, membre del GREC i escultora i pintora de professió, explica que el grup li va proposar elaborar un disseny després que Vexiband presentés diverses opcions «basades en conceptes molt estrictes de vexil·lologia». La voluntat era incorporar també una alternativa amb «una simbologia més immediata i propera als elements que figuren a l'escut de Cassà». Per això va optar per les fulles i les glans a la sanefa, un motiu que considera «molt explicatiu del concepte», i destaca que s'ha estat especialment curós amb els tons de verd i taronja per la seva intensitat lumínica similar. L'artista assegura que «l'alegria més gran seria que als convilatans els agradés la proposta de creació de la bandera i hi hagués una gran participació» i, tot i valorar totes les opcions, admet que s'inclina per les que incorporen «els colors del bosc i la terra».

La segona, «El rombe groc», manté el verd a la part superior i el taronja a la inferior, però incorpora un gran rombe groc al centre. Aquesta figura remet a la forma de l'escut municipal i, per tant, a la municipalitat. El groc també es vincula a la llum, la claror, el sol, la vida i la gent. La tercera alternativa, «El rombe amb les quatre barres», parteix de la mateixa composició, però incorpora la senyera dins la figura central. D'aquesta manera, el rombe manté la referència al municipi i hi afegeix la de Catalunya.

Pel que fa a la quarta, «L'arbre arrelat», és la que més s'allunya de les altres. Té el fons blau i un arbre blanc amb les arrels visibles. El blau i el blanc es relacionen amb les ensenyes primitives dels almogàvers i amb colors que posteriorment van adoptar entitats esportives cassanenques. L'arbre vol representar l'arrelament, mentre que les branques sintetitzen les fulles i les aglans del suro de l'escut municipal.

En l'elaboració de les opcions hi han participat l'associació vexil·lològica Vexiband i Ció Abellí. Els dissenys finals són de Xavier Forroy, que també ha preparat els pantones dels diferents colors. Les propostes recuperen, a més, elements provinents de l'escut municipal d'Armand de Fluvià i Escorsa, com els suros i les aglans.

Dos intents que no van prosperar

Cassà ja havia intentat tenir bandera en dues ocasions. La primera es remunta al 1990, quan l'Ajuntament va encarregar a Armand de Fluvià l'escut municipal actual. L'heraldista va presentar també vuit possibles banderes, però cap va ser aprovada. El president del GREC, Eduard Mestres, ha explicat en declaracions a Ràdio Cassà que aleshores tenir bandera no era obligatori i el procés es va aparcar. «Com que era opcional es va deixar en el calaix», resumeix.

El segon intent va arribar el 2005, quan el ple municipal va aprovar per unanimitat iniciar l'expedient per adoptar-ne una, però la iniciativa tampoc va arribar a culminar. Ara, dues dècades després, el GREC ha recuperat la idea amb un procés que ha durat aproximadament dos anys fins a arribar a les quatre opcions que es posaran a votació. Mestres considera que l'ús acabarà determinant si els cassanencs fan seu el nou símbol. «Si ara n'elegíssim una i l'anéssim fent servir, arribaria d'aquí un parell d'anys que ja l'identificaríem com a pròpia», afirma. La consulta servirà per conèixer la preferència de la ciutadania, però el resultat no obligarà l'Ajuntament a adoptar l'opció guanyadora

Publicat a: Diari de Girona, 7 de setembre de 2026

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/girona/2026/09/07/quatre-propostes-opten-convertir-bandera-134040945.html>